250 quia ignobilius et accidens spirituale sub spiritu quod est
quid nobilius non ponit materiam esse nobiliorem accidente spirituali.
Et negamus quia calorem contrarium sub quacumque entis corru-
ptibilis quod est ignobilius ente incorruptibile subiectum
[illegible] coelum et non [illegible] est nobilior coelo.

Item alia qualitas [illegible] sub quacumque entis
in [illegible] quod est ignobilius ente [illegible] sub [illegible] la-
pidis, et non illa qualitas est nobilior lapide, [illegible]
nobilitas desumitur a gentibus physica a [illegible]
contrarias et communiter eandi [illegible] substantia non
sit [illegible] quia [illegible] modalis [illegible]
contrarium et communiter eandi [illegible] quod sibi est spirituale id
sit illud superat in nobilitate sed non quia nobilius
arguit maiorem nobilitatem in [illegible] cetera [illegible]
[illegible].

Arg. 3.º [illegible] est nobilior suo
229 effectu. Sed datur [illegible] quod est
[illegible] substantia [illegible] ut patet in calore solis
[illegible] auri argenti etc. quae est illa nobilius. Et [illegible]
quod accidens sit [illegible] substantia quod negavimus in physica [illegible]
maiori: [illegible] causa aequivoca [illegible] et adaequata est nobilior
suo effectu [illegible]: [illegible] neg. maiorem, [illegible]
[illegible] causa aequivoca [illegible] adaequata continet [illegible]
omnem effectum et insuper addit aliam [illegible]
causa [illegible] aequivoca [illegible] non continet [illegible]
[illegible] ad illud concurrit virtute [illegible]
te [illegible].

Arg. 4.º quia [illegible] patet [illegible] substantialis
220 [illegible] est nobilior materia [illegible] non [illegible] est
nobilior materia. [illegible] accidens quia dependeat a substantia,

n̄ erit ipsa subst̄ia nobilius. Et neq̄ c̄a qa m̄ai op̄ a 32
ord. tot arguit m̄ai in p̄fectam o͂rdo c̄aeterat. paria.
Unde c̄ontra substantialis qui ḡreat q̄m m̄a 2ª Sacr̄m-
ā dependia q̄ sup̄let p̄ vet q̄uis subst̄iatis q. ē longe
nobiliar vē purā p̄a ut iio accidens in nullo exce-
dit subst̄iat imo vēr ād illa excedit ō hac habeat no-
biliore m̄um c̄endi a p̄r.

2 2 2 Arg. 3° idco substia ēēt sēr nobilior āccō
quia ēēt in nobiliori ord. sd hoc n̄ su-
ficit, et p̄bat quia q̄lites sunt in nobiliori ord q̄n
q̄ntas, et tn̄ dat q̄litas ignobilior q̄nte vq quisfig-
ura, imo et infigura cuiuslibet q̄litatis: sīlrer solū
ē in nobiliori ord q̄n̄ta, in q̄ sū̄m et tn̄ dat aliqd
ignobilius vq quta ap̄ t parua terra ō parata ō aīa
Beati: q̄ est: et neq̄ m̄ali ab̄ie. Sub̄ia eñ n̄ ē nobili-
or accidente quia ē in nobiliori ord ab̄ie sd quia ē̄i
ord substiati seu quia substia sēr intendir p̄ se l. nobil ac-
cidens in eius substiam. Unde n̄ sit ord substialis n̄ excedo-
re ordem accidentalem.

2 2 2 Nec expla in 3ª rium urgent: n̄ p̄um
nam datoqd figura sit q̄litas et ign-
obilior q̄nte id quit ex eo qd utraq sit ordis acci-
dis et deinde figura sit m̄us q̄ntis ēs aut m̄us
ō ignobilior vel realiter. n̄ p̄um nam dato qd
m̄ldaria q̄litatis sint ignobiliores q̄ntat qd nega
• [illegible] tamen n̄ sunt m̄us q̄ntis et alioqn sr̄ ordis nobi-
lioris, n̄ ideo seqr dari substiam modale ignobiliorem accidenti,
quia illa m̄daria st eiusd ord accidentalis ō q̄nte. Sub-
ia iio m̄dalis ē ord substialis p̄ ordo sēr est nobilio-
rem m̄um eendi. n̄ Urget p̄um p̄ ord entis

222 Opti n̄ ē nobilior ipso qui quando Caetera st̄ paria qui-
tas sit ꝯparata cum ꝯplem unius sp̄ei d ente ipsi
ejusd sp̄ei qd n̄ exsist in aducto ex pl.

223 Arg. 6°. Sp̄ei Ser sunt indivisibiles et ma-
ti possunt sp̄ei æqlis pfeis, ut admisim
in 1a q. a additionum: ergo et subia et accidens sint
eiusd ordinis, possunt sat aliquando ēē æqlis pfeois. R
nd. cons. quia si adtunt sp̄ei æqlis pfeis utraq
erit subia et utraq erit accidens: n̄ implicat aut qd
una subia sit æqlis pfectae ꝯ alia et unum accens ꝯ a-
lio: implicat tamen qd unum accens sit æqlis pfeois
ꝯ subia ob ibi sa facta.

224 Arg. 7° Specialr ꝯa subiam modalem
quae dependet mus subialis a sua realitate
qm accens realr a subia, qe maior dependentia arguit m-
aiorem impfeoem: ergo etc. R. neg. min. ut sa maior depen-
dentia arguit etc. qndo caetera st paria, qndo n̄
st paria neg mi. in nro autem casu caetera n̄ st paria:
nam et mus subialis qui dependeat intenor m ꝯ
se accens tamen ꝯ aliud tanquam famulus ꝯ domi-
nium. und ibi erit ignobilius mo subiali et qui de-
pendeat.

225 Arg 8°. qt una res ex qua bus ēē ign-
obilior alia et tn̄ res ꝯspialis erit ēē
simplr nobilior ut pt informita et ex qua bus
qd ē colores Corvitalis ē ignobilior calo in Corvibi-
li. et tn̄ res dria viventis ē simplr nobilior calo
qd n̄ ē vivens: ergo sibi quius mus subialis ex qua
subia sit nobilior accte tn̄ ex re tn̄ erit simplr
ignobilior acctē sali.

At maius ee uam quod dria ꝯtens quam 225
ignobilius e simplr nobiliꝰ qm illud quod ignobi-
lius alterius sōt. ergo etiam ūo sit talis dria n sit nobi-
lior: Itaque forma ideo e simplr nobilior Callo
quia tam forma quam Callum sunt su-
bia et dria uiuentis e subia simplr nobilior qm
id quod n uiuens, ac proind uincit in corruptibilitate
Calli: dria ūo aliis realis ꝯ sit accens e simplr ig-
nobilior qm ūa subia. Vnd n pōt ꝯstuere accens
ūa simplr nobilius subia et modali etiā summa.

2a Ꝯc.

226
Nullum accens supnale e nobilius aliqua subia nali
uel aut modali. Pr. tē S. Tho. quia ūt subia di
cit nobiliorem modum essendi qm accens undecumque l.
et quod modus subialis e nobilior gratia santificante
et inde alio accidente supnali.

Opposuerunt pauci ꝯd. ꝯ Bellar.
227 Armin. et alii apud S. Lut. no 574.
Probant 1º ex D. Greg. Bellar. et Aug. asserent illud
ꝯ serpentum facit melius aliquo facere qm sitti-
tit Deum ad ꝯtus fit per gratiam santificaē. ergo hæc
e nobilior ipsa ꝯtia. Ad 1o 2o. Aug. ꝯ gratia
in gre moris et in ord ad fem supnalem in q
est nobilior qm subia nalis: n ūo aliis ꝯtus ꝯ-
cedit ꝯ gratia et aliis accib supnalibꝰ ꝯspiciē et
in gre entis.

Replicabis: ordo seu gūs ꝯspicuim ord-
228 at ad gūs moris ideoque debet ēēllo

234 nobilius sed gratia ē nobilior substantia nali in gratia malis
cq̄ est in gratiæ physico. Et lq maii qus physicum est collecti-
ue sumptum, et ꝑ ut quis physicum ē adæquate distin-
ā gratiæ malis: neq maii ad quis malis sumptum ob
ꝗ ipso gratia physice colo:
Et in Zodiu expost losti. Antes assiereus
substantiam ēē pro illius opperatione, n̄ eōm uult substantiam
ēē pro illius opperatione collectiue sumptam nam hæc
ē accidens substantia uō n̄ ē pro accidens, imo ē ad accens ipso
substantiam: sed solum uult substantiam ēē pro se opperantem,
sic ēē physicum nia n̄ ē pro ēē morale collectiue sum-
ptum sed pro de ipsum actuum et destitutum in quem
dlis. Unde gratia physice sumpta n̄ ordinat ad ipsa
moralis operationem sed potius ipsa gratia sumpta physice
ē ordinata ad nam operationem moralis.
Probat 2º melius ē amitere ēē nia qm
229 ēē gratia xº illud Xpti D. loquentis de
Jud. proditore Matt. 26: melius ei n̄ erat si natus
hauisset — et gratia q ibi ꝯparatur nia ē mayus bo-
num qm ipsa nia. Udlig. maii melius ē amitere
ēē nia qm ēē gratia si hæc amitatur p peccatum ꝯ illa
n̄ amitatur p peccatum neq. anū. Ratio ē q ꝯ amissa
gratia p peccatum amitatur et Deus quem debemus
summe deligere melius ē amitere ēē nia qm ēē gratia
quia melius ē milies mori qm Deum & leuissime
offendere. Hinc tñ n̄ colligit gratiam collectiue ēē
ꝯstantiorem nia nia sed solum colligit Deum ēē illa
nobiliorem. Quod si gratia n̄ amiteretur p peccatum
mayus malum erat amitere ēē nia qm ēē gratia.
Negi 2º. 2º lq Loqns: q gratia ē mayus

bonum q̃m nā physice et in entitate neg. moraliter 233 412
LIVRARIA DA UNIVERSIDADE
dicit sic formica ē nobilior auro in entitate physica
n. tn̄ moraliter, q̃a q̃is estimat aurū ab hominibus q̃m
formica.

230 Probat. 3° ea lex ē nobilior q̃ quæ nos Deo assimilat et coniungit: sed gr̃ia sanctificans q̃a nos Deo assimilat et coniungit q̃m nā l.ª siquidem illa nos efficit diuinæ consortes nā, et filios Dei imo quodam̃ tuta Deos: hæc uero nos Deo assimilat et coniungit: ergo gr̃ia sanctificans ē nobilior nā l.ª. A. negamen quia gr̃ia, et id est alij entibus supernalibus nos sola assimilant Deo q̃ ad eius actū et proprietates: nā uero nos illi assimilat q̃ ad eius nam̃ et existam̃ p̃e. Hæc aut similitudo ē constantior physice quæq̃ sit de excelentia moralitate. Deinde ex argumento sequitur etiam indiuiduam gr̃iæ ē nobiliorē nā l.ª quod aduersarii negant.

232 Inst: si cui daretur optio potius eligeret gr̃iam̃ et reliq. dona supernalia, q̃m nam̃ lam̃ et illius ornatum: ergo gr̃ia ē p̃stior singulā, q̃a si cui daretur optio potius eligeret talentum auri, q̃m formicam̃ et tn̄ hæc ē nobilior auro it. si cui daretur optio potius eligeret amitissem scia q̃m uisum oculor, et tn̄ scia ē p̃stior uisiōe oculor.

232 Probat 4° dignitas moralis et æstimatio gr̃iæ fundatur in excelentia sui ē physice sumpti: sed gr̃ia ē nobilior nā l.ª q̃ ad dignitam̃ et æstimationem̃ moralē: ergo et q̃ ad ē physicum. A. dg maior: dignitas moralis et æstimatio gr̃iæ fundatur in excelentia sui ē physice sumpti et nude diego c. lū et ord ad Deū q̃ ut ea p̃rialis utitur ti ē ad actus supernales conc.

256 expletum sit in calore cujus dignitas in ord. ad producendu ignem. rō coēs n̄ fundatr in nā ipsius caloris unde sumpta ab ordū ad ignem, cujus ē initium.

Probat 6° Mūs Subcātis Supnatis vg
233 unio Hypostatica ē nobilior ōi subiā nali: sq et accēns data supnale erit nobilior illa. R. a utroq. Dar. neg āns, quia subiā nalis per ē simpliciter nobilior modali nec obstat qd illa sit supnalis et eleet aliquā supnalis, nam tis supnalitas vē dependia supnalis deprimitr et redditr ignobilior physice et quiditatiue, lt moralr sit nobilior.

Probant 6° ord. nalis subordatr ord. su-
234 pnali: sq ē inferior illo et cōnitr qdlibet accēns supnale excedit simpliciter subiām naturm. R. aūi ēe uerum et ord nali comparatr cū ord supnali adæqte sumpto n̄ ūo sumpto inadæqte et eod mō dn. dum ē ad subiām. sicut ord. supnalis sumptus adæqte includit Deum et accia supnalia: si ūo sumatr inadæqte includit accia quæ n̄ possunt excedere imo neq adæqre potentiam subiā nalis. Deind. arguim nihil probat quia ex illo sequeretr qdlibet accēns supnale ē nobilius gratia Angelica.

Probant. 7°: Vbi. ē nobilior subiā moda-
235 li supnali nempe unio Hypostatica: sq et erit nobilior subiā nali. Pr. āns quia Vbi. sortr pōt elevari vitā nali: unio autē Hypostat. tam nā nali qm supnali elevari pōt. sd illud ē nobilius qd deliniā nalis pōt elevari: sq etc. R. negans etiam cōns. quia mayor nobilitas donoz supnaliū n̄ desumitr a maiori nobilitate nā cui possunt elevari, sd a dignite ad qm euehunt nām cui ipsum donum supnale cōicatr. Dū unio Hyp.

ort. eueclat nam ad mãii dignitem qm Vi. B. exes 2 - 7
qd reddat sudtum qd affir filium Dei natem et id
radix V. B. ideo ẽ simplr nobilior ui ĩsẽ Beata.

Disputaõ 3.ª

De aliis diuisibus entis in creum, et spuale, in nale, et supnale.

Duas ɔtinet sect. 1.ª agit d ente corpis, et spuali. 2.ª d ente naturali et supernaturali.

Sectio Prima

De ente corpis, et spirituali.

Subsect. 1.ª

De ɔne ɔstitutiua corpis et spiritus.

Dubium 1um.

In quo ɔsistat rão corpis, et spiritus.

1

Sit nra resp.o rão corpis ɔsistit in exigentiã entitatiua partium postulantiũ ... radicar ex ... ejus dlatioẽs integritatisti eo qd possit in ignarẽ ...

 stans suppositum extentioe: ratio eius spatij interna extentioe partium. Sic in radicali et positiua carentia quid Staris. Vasq. Hurt. Alb. Oppositas Sent. quidaque S. luct. Oviedo n. 96 q. 8.

Pr. quia ita extentio entitiua partium
2 radix omnium proprietatum corporis ut divisibilitas et impenetrabilitas, deinde extentio quorum est radix proprietatum spatij, nempe indivisibilitas et penetrabilitas: ergo ratio dystintiua corporis consistit in 1a extentioe et in extentioe consistit ratio distintiua spatij. Pr. antecedens quia ideo PP. et Theologi ducunt Angelum et animam rationalem indivisibiles quia sunt spirituales, nec apparet aliud principium, unde illorum indivisibilitas colligatur quam indivisibilitas subsequitur de omni spatio, et consequenti divisibilitas de omni corpore.

Dicunt adversarii indivisibilitatem Angeli et
3 animae rationalis non colligi ex eo quod sint spirituales sed ex eo quod sint substantiae tales spirituales non satisfaciunt quia ipsos adversarios possibiles sunt substantiae spirituales tales divisibiles: ergo indivisibilitas Angeli, et animae non colligitur ex eo quod sint substantiae tales spirituales sed ex eo quod sint entitas spiritualis.

Si recurrant hoc ita esse de possibili indivisibi-
4 litate Angeli et animae probari de PP. et Theologi dicere, adhuc non satisfaciunt quia PP. et Theologi docent Angelum et animam esse indivisibiles quia sunt spirituales, seu quia spiritualitas recurrit cum indivisibilitate, nec ratio ejus ex alio principio potest probari.

§.

Probatur item indivisibilitatem animae, et Angeli colligi
5 ex illorum perfectioe et nobilitate. Non placent quia non suppetant substantiae tales spirituales nobiliores et perfectiores Angelo et anima rationali. deinde anima rationalis est ignobilior et im-

cfeie ania: sq exnobilite ō cfeie aiā n̄ libri illius indi- 289
visibilitas sit libri ex cfeie et nobilite angeli.

5 Ut argui ōriis facile solvas nota 1.° extinsioē
quantitativā prium in q̄ cōsistit ratio divisibilia coris
n̄ esse natura ī ipsa, sed q̄ divisibilis sit sufficiē q̄ ī illa sit radicat.

6 Nota 2.° coris seu eius essentiā in 3.ª membrum
dividi: 1. ī q̄d postulat pōi realis a mia 1.ª et q̄ntas,

———————————

———————————

2.ᵐ q̄d postulat pōi tanqm trius ut punctū q̄ntas aut mia
1.ª 3.ᵐ q̄d postulat pōi ut subtum, seu rōe subti à
q̄ dependeat a formis nalis substiales et accidentales.

7 Notabis 3.° nōn n̄ collocare rōem coris in
eo, q̄d postulet in se pōi frates, l q̄d illas
postulet ut trius aut ut subtū à q̄ dependeat, l q̄d rōis
abstrahendis ab ōiis tribus ō coriis et tn̄ neq postulat inde
pōi frates, neq ut eas trius, neq ut subtum à q̄ dependeat
l rōis itē coris cōsistit in ente extenso, vel rōis extensum
ō q̄d postulat pōi: De aut in illi tria membra dividi un
libri q̄d rōis spēi cōsistat in eo, q̄d n̄ postulat pōi exª pōi,
et in eo q̄d n̄ sit aliqe intrinsecum q̄ dēat tn̄ ex-
tensioē.

Obijciuntur ōria sūa, et eorum argū

Respondetur.

8

1.ª sūa cpcit rōem coris cōsistere in eo q̄d dependeat
à mia 1.ª tanqm à subto rōem rōis spēis in eo q̄d ōmia
ondependeat. Reijicir facile q̄ aō creata alii cōcie ex-
tra subtum v. g. q̄ntas ē creata et tn̄ n̄ dependeat à mia

2 9 0 tanqm á su[bsta]. 2a Sñia ostiut se Corpis in eo, qd sit subiectum primu
aut meantibus accis. Sibi natis ↄiunctis. Ratim ↄsp-
ciy in eo, qd sit in sensilis adeo meantibus accibus.

Rejicitur quia ñ assignatur implicantia
9 ta positiue Subiã, qd ñ Eiat accñ sensibi-
lia: qd ñ verte se explicat hac Sñia. neq ex eo qd xpus
dixerit Palpate et videte qd Spus carnem et ossa ñ hat
infertur Ratim Corpis ↄsistere in sensibilite. qd et ex sen-
sibilite inferatur Ratio Corpis quia oes sensiles e Corpus ex
hoc tñ ñ probatur Ratim Corpis ↄsistere in sensibilite

3a Sñia astruit Corpis ↄsistere in eo, qd
10 dicat ord ad quantem a q dependeat Commen-
surative. explodr qa ↄpositus e Subia, qd se ipsam quanta So
hac ñ dicit ord ad quantem ↄmensurative: qd etiam. Neg di-
cas Ratim Subiam per seipsam gerere quantem quia ideo situd
quantas, qd eet Corpis ñ ijs est. deinde id ñ dicit ord ad seipsum Commensurative.

4a et Commr Radie Sñia ↄfendit Ratim Corpis
11 ↄsistere in eo, qd sit ens impenetrabile
ↄ alio exigit Spus sive in eo, qd sit ens quantitativum t
Ratis connexurim physicam ↄ ente impenetrabili, t qd sit
ens Commensurabile ↄ quanta, Spiritum ijs ↄsistere in eo
qd sit penetrabile seu ens ñ quantitativum tñ Com-
mensurate physice in esse ↄ ente impenetrabili. Ita
P. Arr. Quiros. et Compt. et Oña d. 7 Sect. 4 n 4.

Non placet hac Sñia, qd ut impenetra-
12 bilitas eet Ratio ↄstitutiua Corpis debet
ↄpetere omne et Solo Corpi Subiali; ut 2a divisio adsp-
iritus: sed impenetrabilitas ñ ↄpetit omne, ↄ Solo Co-
rpi Subiali: qd etiam. Pr min, qd impenetrabilitas

opponit unice et trio quanti tangam [illegible] ipsius corp. 291 415
substantialis subiti: ergo etc. unde impenetrabilitas et eadem
se generata [illegible] spiritus sit e [illegible] tria corp. sunt spiritus
sit e [illegible] tria corp. et sicut ex [illegible] colligitur a [illegible]
essentia corp. ita et ex impenetrabilitate colligitur essentia corp.

Et [illegible] e quod [illegible] non ideo e extensa
13 quia est impenetrabilis sed e contra ideo e
impenetrabilis quia e extensa seu quia dicit extensionem
entitativam partium unde si adversarii velint quod [illegible] con-
sistat in impenetrabilitate radicali seu in postula-
tione impenetrabilis quae ut [illegible] coincidit cum extensione enti-
tativa partium mutuo se excludentium a [illegible] loco
aut loco sui aut loco alterius et dicitur de corporis consi-
stere in penetrabilitate radicali [illegible] positiva exclusione
aliarum partium tunc nobiscum caderent.

Ad [illegible] Arg. 1o: resp. quatenus ipsa [illegible]
14 [illegible] intensiva datur distincta ut [illegible]
in habitibus spiritualibus quae per actus intenduntur et gratia
quae dicitur per actus meritorios intendi: ergo et potest dari
[illegible] extensiva ac [illegible] corporis [illegible] corp. non ipsa consistere in
extensione partium extra [illegible]. Resp. [illegible] d. e quod [illegible]
intensiva ordinantur ad id [illegible] [illegible] actionis
neque faciunt extensionem sive motum neque [illegible]
quae e radix divisibilitatis et impenetrabilitatis spatialium corp.:
[illegible] vero extensiva ordinantur ad [illegible] extensivas sub-
iecti [illegible] [illegible] illud quod e oppositum loci spatii.

15 Omnis [illegible] intensiva gratia et habituum
spiritualium possunt a Deo uniri [illegible] sub-
iectum una ex alia sed in hoc [illegible] extensione:
ergo [illegible] extensas non e [illegible] spiritus. Resp. negando

292 q̄ pōi inuiūā sequatēs sunt cōplā ꝑ ord ad extensio-
ūm et i cōplā ꝑ ord ad intensiōem. unde quiuis uni-
tatē una ext aliā exhiue ꝑ subtū nullo mō faceret
extensiōē sūt si duā aliā qualitates existeret unirentur
ꝑ subtūm ext eo qd n̄ repugnant eē in eod loco.

16 Replic: pōi intensiuā et extensiuā sunt e-
iusd spēi, q̄ si á Deo uniuerse extensiua
ꝑ subtūm facerent extensiōem. Et hq aug: pōi inuiūā
et extensiuā aliqz cōnotatū maliū sit eiusd spēi cōtq
pie sua neg aug. quia pōi intensiuā sunt ꝑ ord ad id in-
diuisibile subti: pōi uō extensiuā sunt ꝑ ord ad extensiōem
indiuisibilis loci seu indiuisibilis, atq si Deus replicaret pōa ind-
iuisa quuis in eod indiuisi subti facerent intensiōem sunt
et ista pōi intensiuā et extensiuā ~~aliqz~~ acciū matium
sunt eiusd spēi ut infra uidebimus, n̄ uō pōi intensi uden-
tium ~~[illegible]~~ separatium.

17 Arg. 2: cōptiis attingens spatiū longissimū
hēt pōi extensiuas. et n̄ ē sequatis q̄ sequ-
uale n̄ cōstituit ꝑ uariam partiū. Pr. maiū loq qd cōptius
attingit clara pōi spatii uiciniores et obscurā remotiores:
ig hēt unam pōm clarā et aliā cōfusam aliogi id cōptius
indiuisibilis foret tūs clarus et tūs cōfusus. Pr. maiū 2: nalis
cōptū attingente immensam uastitatem maris uidere ēn in-
credibile, qd tūs pereat destructa una m̄ gūtula aquā:
ig hēt perit pars tali gutulā correspōns.

18 Resp. maiū cōptiis cū hēt pōt tōē pōi in-
tensiuas n̄ uō extensiuas. ad lām ꝑbōem
dūi á spatiū longissimū līq longissimū parietem pōe uideri
ꝑ unum tm̄ cōptuū indiuisibilem q̄ tūs et n̄ totalr sit clarus
lūr pōis uiciniores hōi, et tūs á. in totalr sit cōfusus li alterius

pes Dimensiones tum uo et totati sit Clarus et confusus
dui totius obti: et uidere e in actu asstante Leae eat
Dvate gtus e Clarus inord ad totatu et tus Confusus in ord
ad Partiam: ut in uisoe albi et nigri qd tuae uisio albi,
et tua uisio nigri. Ad 2am qd bocin dni e nullu ee in quibus
qd pes actus maris deperditam destructa una mi gutula aqd,
qd qd quilibet uarisem obti tua Cognitio uariate.

19 Arg 3° ao productiua unius indiuisib. Corei
e Corea. et mi n bet ppi ex triue: qd Caro
Coris n conficit in ao qd Ceat poi. et ag. minus n Cet poi ex
triue mie cdo mediate negmin: qa quus illa ao n Ceat
poi Cie indiuisibiliie ao qd trait illas mi Cet mie Cie ex
ejus indiuisib. quus Coe trait ad Coris.

20 Ex his deduces Corus ~~illum~~ aliud ee con-
pletum aliud in completum: Cum e qd nor-
dait ad faciendu unum p se caliis Cum ico eon
qd ordait ad faciendu unum p se c alio ut ma 1a qd
ordait ad faciendu unum p se c fma ut Cadix totius
extensionis partium exta peis: fma uo malis tam de alti-
atis qm accadis, ut Ceat pes illas n Cet ut Cadix ex-
tentionis sed quus portat maim 2am tanqm subiectum.

Dubium 2um.

Vtrum si Angelicum Corpus spatio deuisibili

sit fracti deuisibile?

22

Hanc et sequentem quesim inititus Phlsi, qa
sunt precipua arga contra pruam dvaim. Caro ut uidi

2 9 4. Antiquum esse posse in spatio divisibili cujusdam Anti non esse spatii divisibile seu non distare pluribus spatiis extensiv. 2um sumptum desumitur a dicta 1a prima quod sit de esse entis spatialis non gerit per integrantes et extensivas id est tum per I. P. et sit asserunt Antos et aiam creatorum esse integrantes simplices quae sunt spatiales. Sed ubi Antiquum creans spatio divisibili est spatiale et accommodatae subito in quod intrinsece recipitur, et non spatio quod extrinsece tractatur: quod est.

22 2um sumptum quod ideo ubi Antiquum intrinsecatio divisibili esset spatium divisibile quia foret spatiis creatio spatio divisibili. Sed ideo datum nullum est: quod est. Pro minori quia composita legrans extremum creatum distante et spatiis, et spatiis creatio ad te extremum et sic non esset per se divisibilis quod est. 2o quia alio ipsum spatium creatum producit speciem illegitimum et spatialis et omnia agressio a vi plasmate et sic tamen alio non esset per: quod est. Unde sicut compositus accommodatae subito in quod recipitur in spatialite et indivisibilite, et alio accommodatae tamen quod idfactum in eadem spatialite, et indivisibilite anto in quod recipitur et quod idfactum.

23 3um sumptum quia ubi definitivum dei creat quod ledi illud quod esset compositus ineucleavit. Et creat spatio indivisibili est in se divisibile dei subito quod idfactum: quod ergo ubi dei spatialis sit creat spatio divisibili erit in se indivisibile deo subito quod idfactum.

4um sumptum quia si ubi definitivum Anti esset per non erit tum in quod liber per spatium. Sed hoc est fr. deum ubi definitivum et pr. quod ubi definitivum ponit spatii tamen deum in toto spatio, et tamen quod bit parte

q ipsum ubi debet esse in toto spatio et tum in quolibet
parte. Sigd nulla forma potest constare effectum utique in dubio
quam effectum non se in obtineat ut quo.

Opinionem Suam tenent P. S. Arr. Compt.

24 Oviedo et alii apud Scar. Lut. in metaph.
n. 299. q illis Opp. 1.o q dare entis spiritualis non esse
dicat t non esse possit sed quod sit ens per se indivisibile: sigd quatuus ubi
Angeli in spatio divisibili sit spirituale posset dare per. Ang
cius q nullus terminus [illegible] ad asserendum Angelos et alia
etiam realiter esse indivisibiles non q sunt spirituales sed ex ubi An-
gelicum sit spirituale sed Angeli ming [illegible] in esse ideo debet
esse indivisibile sicut ipse Angelus non [illegible] dare spatii extensi
dicitur extensio spatii q [illegible] indivisibile a dubio ming [illegible]
in esse et non divisibilem a toto ad quod extensio trahi.

Dico 2.o ubi Angelum a addo et intima

25 commensurationem ad spatium divisibile q debet
illi accommodare in divisibili quatuus non ita accommodare pot-
est toto extenso spatii in a separato intuatis q potius
debet accommodari dubio. Ita tam pm licet q quatuus
ubi sit addo et intima commensuratio ad spatium divi-
sibile hoc nihil aliud est quam ponere totum Angelum in toto
spatio et totum in quolibet parte spatii ut sit Angelus in-
divisibilis potest convenire tum toti spatio et tum cuilibet illi-
us parti ita quod ubi seu commensuratio indivisibilis poterit res-
picere tum spatium et quodlibet quia non nulla forma
potest constare effectum in dubio quam ipsa non esse deinde ubi
aequalis intimum Angelo quam spatio sibi extenso sigd sibi se-
cret quod hoc dare spatii extensi et illas deret spatii dare to-
tum extensi

26 Dico 2.o ex oppositi non fieri bonum argum

29 b. sed ubi actu sunt id quod potius fit per separationem naturaliter partium discretarum ita et id ubi potest naturaliter ponere subiectum in pluribus locis discretis, ergo etc. Ad nego consequentiam et illius in-sinuatam probationem quia non comparamus corporis divisionem omnino; non nego quod sit de genere non ubi; sed dicimus quod sicut corporis accommodatur subiecto in se divisibile per ubi extra existens cum spatio correspondente: ita et ubi debet accommodari in indivisibile subiecto in se per ubi spatio existens. Si autem partes totius discretae possunt naturaliter sit separari per unum corpus et adunari in unum in-telligibile videre est quia ut sic sunt separabilia partes et loca discreta et immobilia neque alium possunt adunari in unum locum totalem in quo unum ubi collocetur unum subiectum.

27 Opp. 2o: Si Angelus per unum ubi tantum tenens unum aulam existat sive in eius demidio, et deinde se extendat ad totam aulam sine dubio retento priori ubi correspondente demidietati aulae acquirat aliud diversum correspondens alteri demidietati non totale ergo Angelus nequit naturaliter habere duo ubi totalia: ergo partialia, et habere ubi per se diversas et extensas. Ad nego consequentiam, quod Angelus in eo casu amitteret tantum ubi totale et acquireret aliud indivisibilem et novum per quod correspondet toti spatio aulae, sicut et si iterum se contraheret ad demidietatem aulae amitteret tantum ubi totum per quod toti aulae correspondebat et acquireret aliam per quod soli demidietati corresponderet. Et ratio huius est.

Quia ubi per quod Angelus est in tota hac aula est essentialis et totaliter correspondens ad totam hanc au-lam, ubi vero per quod Angelus est in sola demidietate, quando

se 9.a Teret n eet totaliter et essentialiter Correa ad totam au-
lam vel sit 9. tu: ergo eet divisim actio ubi q. ad Antus
prit extentionem eet in tota aula illud locaret totum
et totatr in tota sphera et totum n tu totatr in qlibet p. de
sphere

29 Und n partum e quod quando Antus 9.o to-
rete ad p.em vasis Aula dareb. many
ab illa p.e a qua inciperet Antus 9.o Ei ad p.em in qua
Ei desineret, q pars lt antea fuerit occupata, tu de
novo poidet novum ubi productum p actionem.

Des 1.o: in remitione qualitatis et migratione
one qntis n datur actio: ergo neq in 9.a otione Anti. R. negando,
quia remissio fit quando destruitur qlas p introductionem qrarias op-
positi, et sic decretio fit quando una pars deperditur pars-
ventu alterius: nihil aut operatur in signum dicit p actionem
sui destructivam; nulla actio apparet dignior in eo quod
Antus teat actionem productivam secunda ubi loq. ampa 1.o

30 Des 2.o: Antus detinet Corream ad loc
aulae demidium et sic acquirit Correa
ad aliud dimidium: ergo observat totum ubi. R. detinere
Corream matem n actio formalem. Tdc in tota Corr-
ecat ~~tot~~ totaliter indivisibilitr ad totam demidietatem, ergo
totum sit in optimatingente demidietatem parietis
q n extendit ad aliam dimidietatem quando dc incipit
regni.

31 Resp. 3.o ubicatio sit et q det, alia ortus
debet tria totum sua essentia ubi tunq a.
Dehi ficatio antica Correspon. spatio divisi sit indivi-
sibilis, n debit ubi q totum sua essentiam: ergo p.t ae ind-